

URADNI LIST

LJUDSKE REPUBLIKE SLOVENIJE

Letnik IV.

V Ljubljani dne 26. julija 1947

Številka 30.

VSEBINA:

172. Uredba o splošnih načelih za kategorizacijo, o stroških, dobičku, razdelitvi dobička in o skladih vodstva državnih gospodarskih podjetij lokalnega pomena.
173. Uredba o pitanju in oddaji prašičev v gospodarskem letu 1947/48.
174. Uredba o ustanovitvi komiteja za zunanjo trgovino pri vladi LRS.
175. Odredba o razglasitvi trahomskih ozemelj in o sodelovanju zdravnikov pri zatiranju in zdravljenju trahoma na trahomskem ozemlju.
176. Navodilo za plačevanje davka od prometa proizvodov pavšalistov.
177. Odločba o spremembi v članstvu drugostopne komisije za končno likvidacijo kmečkih dolgov in o imenovanju članov-namestnikov.
178. Odlok o ukinitvi trošarinskega sistema na ozemlju Ljubljane.
179. Odlok o spremembi tarife za mestno trošarino v Ljubljani.
180. Odredba o pobiranju mestne trošarine v Ljubljani.

UREDBE, ODREDBE, NAVODILA IN ODLOČBE VLADE LJUDSKE REPUBLIKE SLOVENIJE

172.

Na podlagi 1., 7., 8., 9., 10., 16. in 18. člena uredbe o splošnih načelih za kategorizacijo, o stroških, dobičku, razdelitvi dobička in o skladih vodstva državnih gospodarskih podjetij lokalnega pomena z dne 19. VI. 1947 (Uradni list FLRJ št. 53 z dne 24. VI. 1947) izdaja vlada Ljudske republike Slovenije po predlogu ministra za komunalne zadeve

uredbo

o splošnih načelih za kategorizacijo, o stroških, dobičku, razdelitvi dobička in o skladih vodstva državnih gospodarskih podjetij lokalnega pomena

I. Splošne določbe

1. člen

Načelno so lahko državna gospodarska podjetja lokalnega pomena: a) proizvodjalna, b) obrtna storitvena, c) trgovska, č) gostinska, d) gradbena, e) kmetijska, f) kreditna (mestne ali krajevne ljudske hranilnice), g) komunalna in h) podjetja za upravo stanovanjskih zgradb.

Ljudski odbori lahko ustanovijo tudi druga državna gospodarska podjetja lokalnega pomena, katerih delovanje se zaradi njihove posebnosti ne bi moglo popolnoma uvrstiti v kategorije, ki so naštetje v prednjem odstavku.

Glede teh podjetij bo izdala vlada LRS posebne predpise.

2. člen

Vsa državna gospodarska podjetja lokalnega pomena poslujejo po načelu gospodarskega računa.

Načelo gospodarskega računa je način upravljanja državnih gospodarskih podjetij in je izraženo v naslednjem:

- podjetja so pravne osebe, imajo operativno samostojnost in gospodarsko inicijativo;
- podjetja so materialno zainteresirana na uspešnem izpolnjevanju proizvodjalnega oziroma delovnega plana;
- podjetja poslujejo na podlagi pogodb, ki se sestavijo na podlagi gospodarskega plana in so odgovorna za izpolnitev pogodb;
- podjetjem se dodelijo osnovna in obratna sredstva v samostojno upravljanje;
- podjetja imajo svojo samostojno bilanco.

3. člen

Nadaljnji predpisi te uredbe veljajo za tále državna gospodarska podjetja lokalnega pomena:

- proizvodjalna,
- obrtna storitvena,
- komunalna,
- podjetja za upravo stanovanjskih zgradb.

Za državna trgovska, gostinska, gradbena, kmetijska in kreditna podjetja lokalnega pomena veljajo predpisi ustreznih uredb, ki veljajo za podjetja splošnega državnega in republiškega pomena.

Za večja in naprednejša proizvodjalna podjetja lokalnega pomena lahko izda minister za komunalne zadeve posebne predpise za določitev stroškov, dobička in sklada vodstva.

4. člen

H komunalnim podjetjem je treba šteti po tej uredbi tista državna gospodarska podjetja lokalnega pomena, ki imajo za nalogo, da zadovoljijo glede na življenjske pogoje posameznega naseljenega kraja skupne življenjske potrebe vseh državljanov in ki so s posebno odločbo pristojnega ljudskega odbora razglašena za komunalna. Ta podjetja so lahko različna (vodovodi, kanalizacija, plinar-

ne, podjetja za mestni promet, konjedernice, zoološki vrtovi, javna kopališča, pogrebna podjetja, distributivna elektrogospodarska podjetja, elektrarne in pod.).

5. člen

Za podjetje za upravo stanovanjskih zgradb je treba šteti tisto državno gospodarsko podjetje lokalnega pomena, ki gradi in upravlja državne stanovanjske zgradbe, izvzemši tiste zgradbe, ki jih gradijo državna gospodarska podjetja ali ustanove za svoje uslužbence.

6. člen

Zaradi zagotovitve planskega poslovanja po načelu gospodarskega računa po določbah te uredbe morajo lokalna podjetja v skladu z gospodarskim planom in obstoječimi zakonitimi predpisi sestaviti proizvodjalne oziroma delovne plane in na njih podlagi tudi finančne plane. Proizvajalne oziroma delovne kot tudi finančne plane lokalnih gospodarskih podjetij pregledajo in potrjuje pristojni operativni upravni voditelji.

7. člen

Državna proizvodjalna podjetja lokalnega pomena lahko svoje proizvode neposredno sama prodajajo na veliko in na malo ter lahko po potrebi v ta namen organizirajo svoje prodajalne oddelke ali prodajalne.

II. Struktura stroškov.

8. člen

Strukturo stroškov (polne lastne cene) sestavljajo:

a) za proizvodjalna, obrtniška storitvena in komunalna podjetja:

1. stroški proizvodnje oziroma storitve,
2. kalkulacijski odpisi (amortizacija),
3. upravni in prodajni stroški;

b) za podjetja za upravo stanovanjskih zgradb:

1. stroški za tekoča popravila, čiščenje in redno vzdrževanje zgradb in instalacij,
2. amortizacija,
3. upravni stroški,
4. drugi stroški (stroški za vodo, prispevek za kanalizacijo in pod.).

Za podjetja za upravo stanovanjskih zgradb izdajo pristojni odbori podrobnejše predpise o elementih strukture polne lastne cene razen amortizacije.

9. člen

V stroških proizvodnje oziroma storitve je treba posebej evidentirati in planirati:

1. stroške za material s pribitkom splošnih materialnih stroškov, obračunanih po določenih cenah in tarifah, in

2. stroške za plače s prispevki na te plače.

Za državna proizvodjalna, obrtniška storitvena in komunalna podjetja določi planska komisija LRS povprečne proizvodjalne stroške na podlagi predloženih kalkulacij posameznih podjetij.

10. člen

Amortizacijski odpisi za industrijska in rudarska podjetja lokalnega pomena se določajo po amortizacijskih stopnjah odločbe o amortizacijskih stopnjah v rudarstvu in industriji z dne 10. II. 1947 (Uradni list FLRJ št. 15).

Načela za določitev amortizacijskih odpisov in stopenj za državna obrtna podjetja, komunalna podjetja in za podjetja za upravo stanovanjskih zgradb bo določila vlada LRS v posebni uredbi.

Minister za finance LRS bo po predlogu predsednika planske komisije LRS in v soglasju z ministrom za finance FLRJ za podjetja iz prednjega odstavka predpisal amortizacijske stopnje.

11. člen

Upravni in prodajni stroški podjetja obsegajo:

1. stroške uprave in prodaje, prispevek za direkcije podjetij oziroma stroške za uslužbence, ki opravljajo posle direkcije in stroške za vzgojo kadrov, ki se normirajo po 12. členu te uredbe;

2. povprečne prevozne stroške.

12. člen

Upravni in prodajni stroški so normirani in se računajo na povprečne stroške proizvodnje oziroma storitve.

Izvršilni odbori ljudskih odborov določijo za svoje območje s posebno odločbo odstotke normiranih upravnih in prodajnih stroškov po strokah za posamezne skupine proizvodov oziroma storitev.

III. Določitev dobička

13. člen

Dobiček, ki ga dosežejo državna gospodarska podjetja lokalnega pomena, je lahko planski, to je po planu določeni, in nadplanski, to je po planu nepredvideni dobiček.

Planski dobiček je sestavni del s planom določene proizvodjalne cene.

Praviloma je planski dobiček državnih proizvodjalnih in obrtniških storitvenih podjetij lokalnega pomena večji kot dobiček komunalnih podjetij in podjetij za upravo stanovanjskih zgradb.

14. člen

Povprečno stopnjo dobička določi predsednik planske komisije LRS ločeno po posameznih kategorijah in strokah državnih gospodarskih podjetij lokalnega pomena, in sicer v odstotkih na povprečne proizvodjalne stroške.

Kolikor so individualni proizvodjalni stroški v racionalnejših podjetjih nižji od povprečnih proizvodjalnih stroškov, gre razlika v planski dobiček podjetja.

15. člen

Nadplanski dobiček doseže podjetje s tem, da zniža svojo polno lastno ceno izpod načrtne, to je, da poveča produktivnost dela in da izven plana prihrani na materialu. Če podjetje zmanjša upravne stroške pod normirane upravne stroške, je treba šteti ta prihranek v nad-

planski dobiček. Za nadplanski dobiček je treba šteti tudi ves dobiček proizvodnje nad planom, in sicer v primeru, ko je potrjeni proizvodjalni plan dosežen, tako po vrednosti, kakor tudi po količini v planu določenih sortimentov.

Ob koncu vsakega trimesečja izračuna podjetje nadplanski dobiček in o tem poroča organu za neposredno operativno upravno vodstvo, in sicer najpozneje v šestih tednih po preteku trimesečja. Glede knjiženja nadplanskega dobička na bančni račun dobička velja ista določba kot za planski dobiček (18. člen te uredbe).

16. člen

Individualna stopnja rednega dobička državnih proizvodjalnih in obrtnih podjetij lokalnega pomena, ki izdelujejo predmete, za katere se odredjajo enotne cene, se določi na način, ki je določen v uredbi o določanju dobička v rudarskih in industrijskih podjetjih splošnega državnega in republiškega pomena z dne 4. decembra 1946 (Uradni list FLRJ št. 99/46).

Za državna proizvodjalna, obrtna in komunalna podjetja lokalnega pomena, ki izdelujejo predmete ali opravljajo storitve, za katere se ne odredjajo enotne cene, se individualna stopnja dobička določi prav tako na podlagi republiških proizvodjalnih stroškov teh podjetij.

17. člen

Individualno stopnjo rednega dobička za posamezna podjetja izračuna operativni upravni voditelj, potrdi jo podjetju pristojni izvršilni odbor ljudskega odbora.

Kolikor ima podjetje več vrst raznih panog proizvodnje, se individualna stopnja dobička izračuna na vsako vrsto posebej.

IV. Razdelitev dobička

18. člen

Podjetja in organi za neposredno operativno upravno vodstvo podjetij knjižijo celoten dobiček na bančnih računih dobička po uredbi o bančnih računih državnih gospodarskih podjetij lokalnega pomena in njihovih operativnih upravnih voditeljev z dne 20. I. 1947 (Uradni list LRS št. 5/47).

19. člen

Dobiček državnih gospodarskih podjetij lokalnega pomena se razdeli na:

1. del dobička, ki gre v sklad vodstva,
2. del dobička, ki mora ostati po 4. členu uredbe o razdelitvi dobička rudarskih in industrijskih podjetij z dne 4. XII. 1946 (Ur. list FLRJ št. 99/46) podjetju v prosto razpolaganje,
3. del dobička, ki se knjiži na račun direktij podjetij za dvig zaostalejših podjetij,
4. del dobička, ki ga mora podjetje vplačati v proračun organa, ki upravlja podjetje.

20. člen

Izvršilni odbori ljudskih odborov določijo stopnjo dobička za sklad vodstva v skladu z odstotkom znižanja normiranih elementov povprečnih stroškov proizvodnje oziroma storitev oziroma normiranih upravnih stroškov,

in sicer od planskega dobička v mejah od 4 do 8% in od nadplanskega dobička od 20 do 50%.

Izvršilni odbori ljudskih odborov določijo, kolikšen del sklada vodstva gre v sklad vodstva podjetja in kolikšen del sklada vodstva gre v osrednji sklad vodstva podjetij.

21. člen

V prosto razpolago podjetjem za manjše racionalizacije v smislu 2. točke 19. člena te uredbe pripada 10% dobička. Izvršilni odbori ljudskih odborov smejo ta odstotek zvišati do 20% dobička.

S polovico tako doseženega zneska prosto razpolagajo vodstva podjetij neposredno sama, z drugo polovico zneska pa po poprejšnjem soglasju operativnega upravnega voditelja.

22. člen

Izvršilni odbori ljudskih odborov lahko določijo, kolikšen del dobička se knjiži na račun direktij podjetij za dvig zaostalih podjetij.

23. člen

Ostanek dobička vplača podjetje oziroma operativni upravni voditelj v proračun ljudskega odbora, ki je podjetje ustanovil oziroma ki podjetje upravlja.

Prav tako se vplačajo v proračun vsa neuporabljena sredstva, knjižena na bančni račun podjetja oziroma operativnega upravnega voditelja.

24. člen

Del celotnega dobička, ki ostane po odbitku prispevka v sklad vodstva in po odbitku zneska, ki gre v proračun pristojnega ljudskega odbora, sme znašati na bančnem računu podjetja največ 20% planskega in največ 40% nadplanskega dobička. Višino tega dobička določi izvršilni odbor ljudskega odbora po predlogu operativnega upravnega voditelja.

V. Sklad vodstva

25. člen

Sredstva sklada vodstva se uporabijo po določbah 60. člena temeljnega zakona o državnih gospodarskih podjetjih.

Iz sklada vodstva podjetja se ne smejo nagrajevati voditelji podjetja in njegovi namestniki oziroma pomočniki.

Sredstva osrednjega sklada podjetij se uporabijo za nagrade voditeljem podjetij, njihovim namestnikom, tehničnemu osebju ter delavcem in uslužbencem podjetij, ki se posebno izkažejo.

26. člen

Skład vodstva podjetja upravlja voditelj podjetja.

Voditelj podjetja se mora pri uporabljanju sredstva sklada vodstva podjetja posvetovati s sindikalno organizacijo v podjetju. Sindikalna organizacija sme po odločbi voditelja podjetja dajati pripombe operativnemu upravnemu voditelju podjetja.

Osrednji sklad podjetij upravlja uprave podjetij oziroma izvršilni odbor ljudskega odbora.

27. člen

Operativni upravni voditelj podjetja odloči, ali so upravičeni večji proizvodjalni stroški od določenih. Če so proizvodjalni stroški neopravičeno večji, izgubi podjetje pravico na prispevek za sklad vodstva.

28. člen

Natančnejše določbe za izvajanje predpisov o skladu vodstva te uredbe izda minister za komunalne zadeve.

VI. Druge določbe**29. člen**

Izvršilni odbori ljudskih odborov smejo za predmete, za katere so določene enotne cene za vse območje Federativne ljudske republike Jugoslavije ali za območje Ljudske republike Slovenije in ki jih proizvajajo državna proizvodjalna in obrtna podjetja lokalnega pomena, predlagati vladi LRS zmanjšanje stopnje davka od prometa proizvodov do 50% za nadaljnji postopek po 11. členu uredbe o splošnih načelih za kategorizacijo, o stroških, dobičku, razdelitvi dobička in o skladih vodstva državnih gospodarskih podjetij lokalnega pomena z dne 19. VI. 1947 (Ur. list FLRJ št. 53/47).

30. člen

V primeru, navedenem v prednjem členu, določi republiška planska komisija za ustrezní predmet povprečne proizvodjalne stroške, ki jih ima podjetje lokalnega pomena v območju LRS. Tem stroškom se prištejejo zneski normiranih stroškov iz polne lastne cene, znesek povprečnega dobička ali zmanjšani znesek povprečnega dobička, zmanjšani znesek davka od prometa proizvodov in trgovski stroški.

Razlika med enotno ceno in ceno, določeno na način, opisan v prednjem odstavku, gre v proračun ljudskega odbora.

31. člen

Ljudski odbori, katerih podjetja delajo z višjimi stroški kot so povprečni proizvodjalni stroški, določeni po prvem odstavku 30. člena te uredbe, smejo dodati z dovoljenjem vlade LRS določen dodatni znesek k prodajni ceni predmeta, ki ga izdelujejo lokalna podjetja pod upravo ljudskega odbora.

Če gre za predmete, katerih ceno odreja ljudski odbor, določajo ljudski odbori sami dodatni znesek za tista svoja podjetja, ki predmet izdelujejo ob višjih proizvodjalnih stroških, kot so povprečno proizvodjalni stroški, določeni po drugem odstavku 16. člena.

Vsak tak primer morajo ljudski odbori javiti vladi LRS.

32. člen

Predloge za določitev cene za predmete, katerih ceno dovoljuje republiški ali zvezni urad za cene, pošiljajo podjetja uradu za cene pri predsedstvu vlade LRS v nadaljnje poslovanje. O predlogih za odobritev cene za druge predmete, odločujejo izvršilni odbori ljudskih odborov po svojih za to odrejenih organih.

33. člen

Za določene storitve in izdelke predpiše v sporazumu z ministrom za komunalne zadeve tarifo urad za cene pri predsedstvu vlade LRS.

Upoštevač obseg enoletnega dela po planu mora skupni efekt tarife kriti povprečno lastno ceno državnih gospodarskih podjetij lokalnega pomena, njihov povprečni načrtni dobiček in predvideni davek od prometa proizvodov.

Ljudski odbori, ki upravljajo podjetja, katerih individualni stroški so nižji kot so stroški, na podlagi katerih je sestavljena tarifa, smejo samostojno za to podjetje znižati tarifo, in sicer za znesek njegovega višjega dobička.

Ljudski odbori, ki upravljajo podjetja, katerih individualni stroški so višji kot so stroški, na podlagi katerih je sestavljena tarifa, smejo z dovoljenjem vlade LRS zvišati tarifo za znesek, ki je enak razliki pri stroških.

Tarifa je lahko za isti izdelek oziroma za isto storitev diferencirana po kategoriji potrošnikov in po obsegu in naravi potrošnje.

VII. Končne določbe**34. člen**

Podrobnejše predpise in navodilo za izvajanje te uredbe izda minister za komunalne zadeve.

35. člen

Ta uredba velja od dneva objave v »Uradnem listu LRS«, izvaja pa se od 1. julija 1947.

Ljubljana dne 18. julija 1947.

Št. S—zak. 389

Minister za komunalne zadeve LRS:	Predsednik vlade LRS:
Ivan Regent l. r.	Miha Marinko l. r.

173.

Na podlagi 1. člena zakona o pooblastilu vladi LRS za izdajanje uredb na področju narodnega gospodarstva izdaja vlada Ljudske republike Slovenije na predlog ministra za trgovino in preskrbo LRS in ministra za kmetijstvo in gozdarstvo LRS v sporazumu z ministrom za trgovino in preskrbo FLRJ

uredbo

o pitanju in oddaji prašičev v gospodarskem letu 1947/48

1. člen

Kmetovalci s posestjo nad 4 ha njiv so dolžni v gospodarskem letu 1947/48, ki traja od 1. avgusta 1947 do 31. julija 1948, izpitati in oddati pooblaščenemu podjetju za odkup določeno število prašičev in sicer:

a)	najmanj 1 prašiča, če znaša površina njiv	4—6 ha,
b)	" 2 " " " " "	6—9 ha,
c)	" 3 " " " " "	9—12 ha,
č)	" 4 " " " " "	12—15 ha,
d)	" 5 " " " " "	15—18 ha,
e)	" 6 " " " " "	18—23 ha,
f)	" 7 " " " " "	nad 23 ha.

Pitanje in oddaja prašičev za državna posestva in kmečke obdelovalne zadruge bo določena naknadno v zvezi z njihovim proizvodnim načrtom.

2. člen

Glede obvezne oddaje prašičev je področje Ljudske republike Slovenije razdeljeno v dva rajona. Drugi rajon ima podrajon.

Kateri okraji spadajo v prvi ali drugi rajon oziroma v podrajon drugega rajona, določi minister za trgovino in preskrbo v sporazumu z ministrom za kmetijstvo in gozdarstvo po zaslišanju okrajnih ljudskih odborov.

V okrajih, ki spadajo v I. rajon in je njihova gospodarska struktura različna, tako da imajo zaokroženji predel slabše krmilne pogoje, sme okrajni ljudski odbor po poprejšnjem privoljenju ministra za trgovino in preskrbo te predele uvrstiti v II. rajon. Prav tako imajo okrajni ljudski odbori okrajev, ki spadajo v II. rajon možnost, da takšne zaokrožene predele uvrstijo v predvideni podrajon II. rajona.

Oddani prašiči morajo imeti v I. rajonu najmanj 130 kg, v II. rajonu 120 kg in v podrajonu II. rajona 110 kg žive teže z najmanj 25% maščobe.

3. člen

Okrajni ljudski odbori morajo na podlagi popisa njivskih površin do 15. avgusta 1947 poslati ministrstvu za trgovino in preskrbo LRS sumaričen pregled prašičev obvezne oddaje za področje okraja.

Do 31. avgusta 1947 morajo okrajni ljudski odbori sestaviti sezname kmetovalcev po krajevnih ljudskih odborih, ki so dolžni v smislu 1. člena te uredbe oddati prašiče. Te sezname v dvojniki in pismena obvestila za posamezne kmetovalce pošljejo okrajni ljudski odbori vsem krajevnim ljudskim odborom, ki ta obvestila izročijo proti podpisu prizadetim kmetovalcem in kopije seznamov vrnejo najpozneje do 15. septembra pristojnemu okrajnemu ljudskemu odboru.

4. člen

Kmetovalcem, ki so bili dolžni oddati prašiče v smislu uredbe o pitanju in oddaji prašičev v gospodarskem letu 1946/47 in jih iz neopravičenih razlogov niso oddali, se ta obveznost prenese na gospodarsko leto 1947/48. Okrajni ljudski odbori morajo v poslanih pismenih obvestilih to posebej označiti.

5. člen

Minister za trgovino in preskrbo bo v sporazumu z ministrom za kmetijstvo in gozdarstvo dodatno določil rajone za vzrejo mladih prašičkov za potrebe pasivnih predelov. V teh rajonih bodo priznane olajšave pri oddaji prašičev v smislu te uredbe.

6. člen

Cene pitanim prašičem se bodo objavile pozneje.

Za prašiče, ki imajo večji odstotek maščobe kot 25%, bodo izplačane premije na naslednji način:

a) za prašiče s 25—35% maščobe din 0.50 za kg žive teže,

b) za prašiče s 35—45% maščobe din 1.— za kg žive teže,

c) za prašiče z več kot 45% maščobe din 1.50 za kg žive teže.

Ta premija bo izplačana prašičerejcem kot dodatek na osnovno ceno. Odstotek maščobe se računa z ozirom na težo v zaklanem stanju in se ugotovi po cenitvi.

Za pitane prašiče do starosti 14 mesecev bodo pooblaščen odkupna podjetja plačala osnovno ceno po predhodnem višjem razredu, premijo pa za neposredno višjo maščobno stopnjo.

7. člen

Roki, v katerih je treba oddati prašiče, se določijo takole:

Kmetovalci, ki so dolžni oddati več kot enega prašiča, morajo oddati najmanj enega najkasneje do 15. decembra 1947. Vse druge prašiče morajo ti kmetovalci oddati najkasneje do 15. januarja 1948.

Do 15. januarja 1948 morajo oddati prašiča tudi tisti kmetovalci, ki so po tej uredbi dolžni oddati enega prašiča.

Ministrstvo za trgovino in preskrbo sme v izjemnih primerih podaljšati roke oddaje:

8. člen

Kmetovalci-prašičerejci, ki so izpolnili obveznosti iz te uredbe, smejo s preostalimi prašiči prosto razpolagati.

Kmetovalci, ki po določbah te uredbe niso dolžni pitati prašičev, smejo prosto razpolagati s svojimi prašiči.

9. člen

Minister za trgovino in preskrbo je pooblaščen, da izda natančnejše predpise za izvajanje te uredbe.

10. člen

Kršilci te uredbe se kaznujejo po zakonu o zatiranju nedovoljene trgovine, nedovoljene špekulacije in gospodarske sabotaže.

11. člen

Ta uredba velja od 1. avgusta 1947. Hkrati izgubi veljavo uredba o pitanju in oddaji prašičev za gospodarsko leto 1946/47 z dne 14. avgusta 1946, Uradni list LRS št. 192/55—46.

Ljubljana dne 18. julija 1947.

Št. S-zak. 388.

Za ministra
za trgovino in preskrbo
podpredsednik vlade LRS:
Dr. Marijan Breclj l. r.

Predsednik vlade LRS:
Miha Marinko l. r.

174.

Na podlagi 2. odstavka 78. člena ustave LRS in 1. člena zakona o pooblastilu vladi LRS za izdajanje uredb na področju narodnega gospodarstva izdaja vlada LRS

uredbo**o ustanovitvi komiteja za zunanjo trgovino pri vladi LRS**

1. člen

Za izvajanje gospodarskih in organizacijskih nalog iz področja zunanje trgovine, kolikor so po odločbi vlade FLRJ prenešene na Ljudsko republiko Slovenijo, se ustanovi pri vladi LRS komite za zunanjo trgovino.

2. člen

Komite izdaja v svoji pristojnosti na podlagi zakonov in uredb FLRJ in LRS odredbe, navodila, pojasnila in odločbe.

3. člen

Komite sestavljajo predsednik, sekretar in potrebno število članov, ki jih imenuje predsednik vlade LRS. Predsednik komiteja je lahko tudi član vlade LRS.

4. člen

Predsednik vlade LRS je pooblaščen, da izda podrobne predpise za izvajanje te uredbe.

5. člen

Ta uredba velja od dneva objave v »Uradnem listu LRS«.

Ljubljana dne 25. julija 1947.
Št. S-zak. 410.

Predsednik vlade LRS:
Miha Marinko l. r.

PRAVILNIKI, ODREDBE, NAVODILA, ODLOČBE
MINISTRSTEV
LJUDSKE REPUBLIKE SLOVENIJE

175.

Minister za ljudsko zdravstvo vlade LRS predpisuje na podlagi 3., 7. in 17. člena uredbe o zatiranju in zdravljenju trahoma (Ur. list LRS št. 191/54 z dne 14. VIII. 1946) tole

odredbo

o razglasitvi trahomskih ozemelj in o sodelovanju zdravnikov pri zatiranju in zdravljenju trahoma na trahomskem ozemlju.

1. člen

Območji okrajnih ljudskih odborov v Murski Soboti in Dolnji Lendavi se razglašata na podlagi ugotovitev

izvršenega pregleda prebivalstva zaradi okuženosti na trahomu za trahomsko ozemlje.

Vsi zdravniki v javni službi in v zasebnem poklicu na trahomskem ozemlju morajo sodelovati pri zatiranju in zdravljenju trahoma po naslednjih določbah.

2. člen

Vsi zdravniki v javni službi in v zasebnem poklicu na trahomskem ozemlju morajo:

1. opraviti pri vsakem pregledu katerega koli bolnika tudi pregled oči in vse nedvomne primere obolezlosti na trahomu takoj prijaviti pristojni trahomski ustanovi zaradi vpisa v seznam trahomskih bolnikov, razen če bolnik ni že vpisan v ta seznam; vse osebe z dvomljivo obolezlostjo na trahomu pa morajo poslati na strokovni pregled v najbližjo trahomsko ustanovo;

2. prijaviti glavnemu trahomskemu ambulatoriju sploh vse primere trahoma, za katere sicer izvedo v izvrševanju svoje službe;

3. pomagati pri zatiranju trahoma s predavanji, pojasnili in z navodili v zasebni ordinaciji ter s strokovno pomočjo javnim trahomskim ustanovam, kadar jih v primeru potrebe te pokličejo.

3. člen

Zdravniki smejo zadržati v seznam trahomskih bolnikov vpisane trahomske bolnike na zdravljenju v svoji zasebni praksi, če to bolnik zahteva in glavni trahomski ambulatorij v to privoli. Privoljenje glavnega trahomskega ambulatorija je podano, če po izvršeni prijavi bolnika ni ambulatorij odredil drugačnega načina zdravljenja.

Prijava bolnika mora v tem primeru vsebovati ime zasebnega zdravnika in izrecno pripombo, da se bo bolnik zdravil zasebno.

Zdravnik mora mesečno obveščati trahomsko postajo o rednem zdravljenju bolnika in mora prijaviti vsako samovoljno prekinitev zasebnega zdravljenja pristojni trahomski postaji, ki mora pozvati bolnika, da nadaljuje zdravljenje v javni trahomski ustanovi. Bolnika, ki ne ustreže temu pozivu, mora trahomska postaja takoj prijaviti pristojnemu izvršilnemu odboru okrajnega ljudskega odbora zaradi kaznovanja po 15. členu uredbe.

Zdravnik mora po končanem zasebnem zdravljenju pismeno prijaviti glavnemu trahomskemu ambulatoriju, da je zdravljenje končano in da je bolnik ozdravljen. Pred izbrisom bolnika iz kartoteke trahomskih bolnikov sme glavni trahomski ambulatorij odrediti pregled bolnika.

Določbe tega člena veljajo tudi za zdravnike na netrahomskem ozemlju, ki zdravijo trahomske bolnike; vse zadevne prijave pa morajo pošiljati pristojnemu okrajnemu zdravniku.

4. člen

Krajevni zdravniki na trahomskem ozemlju imajo poleg splošnih (2. člen) še te posebne dolžnosti:

1. da najmanj enkrat tedensko delajo v stalni ali pomožni trahomski postaji, če je takšna v kraju njihovega bivanja ali v oddaljenosti do 5 km. Dan in trajanje tega dela se določi sporazumno med krajevnim zdravnikom in glavnim trahomskim ambulatorijem;

2. da najmanj enkrat mesečno obiščejo vse trahomske postaje svojega območja, pregledajo njihovo delo in da pomagajo pomožnemu zdravstvenemu osebju v trahomski službi s strokovnimi nasveti in navodili;

3. da imajo vsaj enkrat letno predavanja o trahomu, o potrebi in obveznosti njegovega zdravljenja v vseh krajih svojega območja, kjer je več kot dvajset trahomskih bolnikov;

4. da pri sistematskih pregledih šolske mladine po 10. členu uredbe in pri drugih zdravniških pregledih po šolah posvetijo posebno pozornost pregledu oči in da vse primere okuženosti na trahomu prijavijo trahomski postaji zaradi vpisa v kartoteko, bolnike pa napotijo v trahomsko ustanovo zaradi zdravljenja.

O vseh ukrepih po tej točki morajo biti obveščeni tudi otrokovi starši oziroma osebe, ki skrbijo zanj, z opozorilom, da so dolžni paziti na redno zdravljenje otroka;

5. da v sodelovanju s pristojnim krajevnim ljudskim odborom skrbijo za uspešno delo in odstranjevanje težav pri delu trahomskih postaj in za redno zdravljenje bolnikov;

6. da sodelujejo pri izvajanju načrta za zatiranje trahoma, ki ga izdela glavni trahomski ambulatorij po prejšnjem posvetu s krajevnimi zdravniki in zastopniki ljudskih odborov;

7. da se udeležujejo vseh sestankov, anket, tečajev itd., ki jih sklicuje glavni trahomski ambulatorij in da pošiljajo redna mesečna poročila o svojem delu pri zatiranju in zdravljenju trahoma;

8. da predlagajo glavnemu trahomskemu ambulatoriju potrebne ukrepe za zatiranje trahoma.

5. člen

Okrajni zdravniki na trahomskem ozemlju kot strokovni sodelavci ljudskih odborov v okraju morajo biti v stalnem tesnem sodelovanju z glavnim trahomskim ambulatorijem; sodelovati morajo zlasti še pri sestavi in izvajanju načrta za zatiranje trahoma in pri nadzorstvu nad njegovim izvajanjem. V ta namen se morajo udeleževati rednih četrtletnih sestankov pri glavnem trahomskem ambulatoriju in ga seznanjati z opaženimi pomanjkljivostmi.

Od časa do časa morajo pregledati delo in uspehe trahomskih postaj in nadzorovati delo zdravnikov, če opravljajo po tej odredbi predpisane dolžnosti.

O svojih pregledih in delu pri zatiranju trahoma morajo mesečno poročati glavnemu trahomskemu ambulatoriju in ministrstvu za ljudsko zdravstvo.

6. člen

Zaradi spoznavanja sodobnih metod zatiranja in zdravljenja trahoma se morajo vsi zdravniki (2. člen) in pomožno medicinsko osebje na trahomskem ozemlju, po odredbi vodje glavnega trahomskega ambulatorija, udeležiti krajših tečajev v ta namen.

Kraj in čas teh tečajev določi vodja glavnega trahomskega ambulatorija v sporazumu z ministrstvom za ljudsko zdravstvo.

Udeležencem tečaja gre za udeležbo na tečaju povračilo po predpisih o potnih in selitvenih stroških držav-

nih uslužbencev v breme glavnega trahomskega ambulatorija.

7. člen

Kršilce te odredbe bo kaznoval izvršilni odbor okrajnega ljudskega odbora po 15. členu uredbe o zatiranju in zdravljenju trahoma (Ur. list LRS št. 191/54 z dne 14. VIII. 1946).

8. člen

Ta odredba velja od dneva objave v »Uradnem listu LRS«.

Ljubljana dne 20. julija 1947.

Minister
za ljudsko zdravstvo LRS:
Dr. Ahčin Marjan I. r.

176

V zvezi z odredbo ministra za finance LRS, št. 5101561/2 z dne 1. VII. 1947 (Ur. list LRS št. 27 z dne 5. julija 1947) izdajam tole

**navodilo
za plačevanje davka od prometa proizvodov
pavšalistov**

1. Vsi davčni zavezanci iz 11. člena uredbe o davku od prometa proizvodov (pavšalisti) so zaradi pravilnega obračunavanja in plačevanja davka od prometa proizvodov dolžni voditi, začenši z dnem 1. julija 1947

a) evidenčno knjigo o nabavi blaga (kratko: nabavno knjigo — glej obrazec št. I.);

b) evidenčno knjigo o prodaji blaga (kratko: prodajno knjigo — glej obrazec št. II.);

ad a): V n a b a v n o knjigo vpisujejo davčni zavezanci vsako nabavo surovin, polizdelkov, pomožnega materiala in izgotovljenih izdelkov. Vrednost nabave tujih izgotovljenih izdelkov se vpisuje v poseben za to določen stolpec ločeno od vrednosti surovin, polizdelkov in pomožnega materiala. Prav tako se morajo vpisovati tudi vsi stroški, ki so v zvezi z nabavo blaga.

Za vsako nabavo blaga morajo dobavitelji izdati račun ali obračun in ti se vpisujejo v nabavno knjigo zaporedoma po časovnem redu, kakor prihajajo. Računa ni treba izdajati za živila in drugo blago, ki se kupuje na drobno na trgu. V tem primeru napravi kupec sam zapisek o vrsti in vrednosti blaga in ga vpiše v knjigo.

V začetku in na koncu vsakega leta morajo davčni zavezanci pregledati vso zalogo in jo vpisati v nabavno knjigo po količinij in vrednosti, ločeno za surovine in polizdelke, za izdelke in za pomožni material, in sicer v skupnih zneskih za posamezno skupino kakor na primer:

Surovine:

a) 10 m³ mehkega lesa 20.000.— din
b) 15 m³ hrastovega rezanega lesa 75.000.— „

Izgotovljeni izdelki:

2 spalnici iz hrastovega lesa 40.000.— „

Pomožni material:

10 kg kleja, 20 kg žičnikov in drugo 5.000.— „

Vrednost zaloge na dan 31. XII. 1947 140.000.— din

Prvi popis zaloge je treba opraviti po stanju na dan 1. VII. 1947 in ga vpisati v nabavno knjigo.

ad b) V prodajno knjigo je treba vpisati vsako prodajo bodisi lastnih izgotovljenih izdelkov, bodisi blaga, ki se preprodaja v nespremenjenem stanju. Prav tako se vpisujejo prejete odškodnine za opravljene storitve (na primer za popravilo čevljev, za šivanje obleke, za britje, za striženje las, za prevoz blaga itd.).

Zaradi lažjega obračuna davka od prometa proizvo-
dov naj se v knjigi v posebnih stolpcih izkaže višina pro-
meta ločeno: a) za lastne izdelke, b) za opravljene storitve in c) za preprodano blago tuje izdelave, od katerega je plačal davek že proizvajalec ali prodajalec.

Promet lastnih izdelkov naj se razčleni po posameznih ustreznih tarifnih številkah.

Za prodano blago in za opravljene storitve so davčni zavezanci dolžni izdati račun v dveh izvodih. En izvod se izroči kupcu, drugi izvod pa služi kot temeljnica za vpis v prodajno knjigo.

Računov niso dolžni izdajati prodajalci blaga na drobno, kakor na primer gostinski obrati, slaščičarne, bifeji in podobno, če predstavlja vsakokratni izkupiček malenkosten znesek. V teh primerih se vpiše v prodajno knjigo vsak dan sproti vsakodnevnj celotni izkupiček v skupnem znesku, in sicer v 8. stolpec knjige. Če se izdajajo bloki, se na podlagi njih sestavi dnevni obračun.

Prejeti računi in zapiski ter prepisi izdanih računov in dnevni obračuni se morajo označiti z redno številko, pod katero so vpisani v nabavno ali prodajno knjigo. Tako označeni računi se zlagajo po zaporednih številkah za prejete račune in ločeno za izdane račune ter se hranijo v posebni mapi zaradi kontrole.

Žage, ki režejo les samo za tuj račun, so namesto nabavne in prodajne knjige dolžne voditi posebno evidenco po obrazcu, ki ga bo izdalo ministrstvo za finance. Žage, ki režejo les za svoj in tuj račun, morajo voditi nabavno in prodajno knjigo ter evidenco o žaganju za tuj račun.

Mlini, ki meljejo tuje žito na merico in o tem vodijo evidenco, predpisano od ministrstva za trgovino in prekrbo LRS, niso dolžni voditi nabavne in prodajne knjige.

Evidenčnih knjig niso dolžni voditi in tudi računov niso dolžni izdajati davčni zavezanci, katerih promet ne presega zneska 2500 din na mesec. Pri izdelavi po naročilu iz naročnikovega materiala, je treba šteti kot promet vrednost izgotovljenih izdelkov, od katerih je proizvajalec dolžan plačati davek od prometa proizvodov.

2. Na podlagi prodajne evidence oziroma evidence, določene po posebnih predpisih, sestavijo davčni zavezanci vsak mesec obračun opravljenega prometa in obračun davka od prometa proizvodov ter so dolžni odpadajoči davek plačati v 5. dneh po preteku vsakega meseca pri izvršilnem odboru pristojnega okrajnega ljudskega odbora, odseku za finance, obenem s predložitvijo obračuna (mesečne prijave) v dveh izvodih (glej obrazec šte. III.). En izvod obdrži odsek za finance zaradi knjiženja, na drugem izvodu pa potrdi plačilo davka ter tako potrjeni izvod vrne stranki.

V obračunu (prijavi) je treba navesti celoten promet, opravljen v minulem mesecu ne glede na to, ali se plača davek od vsega prometa ali ne. Od tega prometa se odšteje in ločeno izkaže:

a) znesek prometa, doseženega s preprodanim blagom, od katerega je davek že plačal proizvajalec ali prodajalec;

b) znesek prometa, dosežen z državnimi ustanovami in uradi, ki so davek odtegnili pri izplačilu računov za nabave.

Po odbitku teh dveh zneskov ostane promet, od katerega je davčni zavezanec sam dolžan plačati davek. Ta promet je treba v prijavi razčleniti po ustreznih tarifnih številkah in po davčnih stopnjah, če jih je več v eni tarifni številki. Na primer mizar, ki je izdelal netipizirano pohištvo za zasebnika v vrednosti 25.000 din in šolsko pohištvo v vrednosti 15.000 din, ne bo prijavil tega prometa v skupnem znesku 40.000 din, temveč ločeno, vsakega zase, ker se po tar. številki 432 plača davek od prometa proizvodov po raznih stopnjah, in sicer za netipizirano pohištvo 20%, za šolsko pa 9% od prometa.

Če je urad za cene pri določitvi cen za posamezne izdelke določil, da se določeni znesek od enote izdelka ali določeni odstotek od cene izdelka vplača na zbiralni račun I ali na račun republiške razlike, se mora ta razlika odvesti v istem roku kakor davek od prometa proizvodov.

V 30 dneh po preteku koledarskega leta so davčni zavezanci dolžni predložiti letni obračun (prijavo) o prometu, opravljenem v minulem letu. Letni promet se izkaže v prijavi ločeno na isti način kakor v mesečni prijavi. Poleg teh podatkov je treba v letni prijavi navesti tudi podatke o začetni in končni zalogi blaga, vrednosti med letom nabavljenega blaga, število zaposlenih oseb, višino režijskih stroškov, vrednost med letom nabavljene inventarja in nepremičnin, višino plačane dohodnine in davka od prometa proizvodov, kakor to zahteva prijavi obrazec. Vse te podatke je treba navesti že v letni prijavi za l. 1947, v kateri se mora izkazati tudi vrednost začetne zaloge na dan 1. I. 1947.

Obrazec za mesečne in letne prijave bo založilo finančno ministrstvo in jih poslalo odsekom za finance zaradi prodaje.

Mesečnih obračunov (prijav) niso dolžni vlagati davčni zavezanci, katerih promet ne presega zneska 2500 din na mesec. Ti zavezanci vlagajo le letne prijave in plačajo davek na način, ki je predpisan za dohodnino.

Prvo mesečno prijavo bodo za promet, opravljen v mesecu juliju 1947, pavšalisti vložili do 5. avgusta 1947 in do tega dne tudi že plačali ustrezni davek. Za promet, opravljen v času od 1. januarja do 30. junija 1947, pa bodo predložili skupno prijavo do 31. julija 1947 in do tega roka plačali razliko med že plačanim in prijavljenim davkom od prometa proizvodov. Do tega roka so zavezanci dolžni plačati tudi republiško razliko za ves čas od 1. januarja 1947 dalje, kolikor je še niso plačali.

To navodilo velja od dneva objave v Uradnem listu LRS.

Obrazci

I. Obrazec evidenčne knjige o nabavi blaga

Zap. št.	Datum računa oziroma prejema blaga	Priimek, ime in bivališče (natančen naslov) dobavitelja	Vrsta kupljenega blaga	Količina blaga v merilnih enotah (kg, m, m ³ itd.)	Nabavna vrednost	
					surovin, polizdelkov in pomožnega materiala din	tujih izdelkov za prodajo din
1	2	3	4	5	6	7

II. Obrazec evidenčne knjige v prodaji blaga

Zap. št.	Datum izdanega računa	Priimek, ime in prebivališče (natančen naslov) odjemalca	Vrsta prodanih izdelkov oziroma blaga	Količina blaga v merilnih enotah (kg, m, m ³ itd.)	Prodajna vrednost			Vrednost prejete odškodnine za opravljene storitve
					lastnih izdelkov		tujih izdelkov za prodajo	
					tar. št.	znesek prometa		
1	2	3	4	5	6	7	8	9

III. Obrazec obračuna (prijave):

Skupni promet, opravljen v mesecu, je znašal din.

Od tega se odšteje:

a) promet z blagom, od katerega je plačal davek proizvajalec ali prodajalec din

b) promet, od katerega so odtegnili davek državni uradi in ustanove pri plačilu računa din

Skupaj promet pod a) in b)

. din

Ostane promet za obdavčenje

. din

ki se porazdeli med posamezne tarifne postavke takole:

Zap. št.	Vrsta proizvodov oziroma storitev	Skupna vrednost prodanih proizvodov oziroma storitev	Davek od prometa proizvodov			Republiška razlika oz. zbiralni račun I		Skupaj stolpca 6 + 8	Opomba
			tar. št.	stopnja	znesek davka	stopnja	znesek		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Skupaj . . .								

Ljubljana dne 14. julija 1947.
Štev. 5101561/3—1947.

Minister za finance LRS:
Zoran Polič l. r.

177.

Odločba

o spremembi v članstvu drugostopne komisije za končno likvidacijo kmečkih dolgov in o imenovanju članov-namestnikov

Na podlagi 2. točke odločbe predsednika vlade LRS št. 1331—II—47 z dne 3. februarja 1947 in v zvezi z

odločbo ministra za finance LRS št. 1321—II—47 z dne 18. marca 1947 (Ur. list LRS z dne 5. aprila 1947, št. 15/79).

i m e n u j e m :

I. za člana drugostopne komisije po 5. odstavku 5. člena zakona o končni likvidaciji kmečkih dolgov tovariša:

1. Mejaka Feliksa, referenta pri ministrstvu za finance LRS namesto dosedanjega člana Perneta Dušana.

II. za namestnikò članov za primer njihove zadržanosti, tovariše:

1. dr. Stularja Franca, referenta pri ministrstvu za finance LRS;

2. Nečemerja Ferdinanda, sodnika okrajnega sodišča v Ljubljani;

3. Brůfacha Gvidona, geodeta pri geodetski upravi v Ljubljani.

Ljubljana dne 14. julija 1947.

Št. 5101256/1-1947.

Minister za finance LRS:

Zoran Polič l. r.

ODLOKI IN ODREDBE LJUDSKIH ODBOROV

178.

Mestni ljudski odbor za glavno mesto Ljubljano izdaja na podlagi 27., 28. in 37. člena splošnega zakona o ljudskih odborih, v zvezi z 22. členom zakona o davkih naslednji

odlok

1. Na ozemlju glavnega mesta Ljubljane se odpravlja trošarinski sistem zaprtega mesta in se opustijo vse dosedanje trošarinske postaje na dovoznih cestah v mesto, na kolodyorih, carinarnici in na pošti.

2. Pobiranje mestne trošarine na območju glavnega mesta Ljubljane se bo predpisalo s posebno odredbo.

3. Pobiranje mestne trošarine po predpisih nove odredbe se prične 20. julija 1947.

Odlok dobi veljavo dne 20. julija 1947.

Glavno mesto Ljubljana dne 19. julija 1947.

T. št. 982/47.

Fajnik MLO:

Pleško Srečko l. r.

Predsednik IO MLO:

Albreht Fran l. r.

179.

Mestni ljudski odbor za glavno mesto Ljubljano izdaja na podlagi 27., 28. in 37. člena splošnega zakona o ljudskih odborih in 6. člena uredbe o trošarini (Ur. list LRS št. 21 z dne 24. maja 1947)

odlok

o spremembi tarife za mestno trošarino

Tarifa za mestno trošarino, objavljena v »Uradnem listu LRS« št. 29 dne 19. julija 1947 se spreminja takole:

	Dosedanja tarifa		Nova tarifa	
	merilo	odmera	merilo	odmera
1. Tar. št. 14/c	kg	2.—	vrednost	0.5
2. „ „ 19/a	„	0.50	„	2
3. „ „ 19/b	„	2.—	„	4

	Dosedanja tarifa	merilo	odmera	Nova tarifa	
				merilo	odmera
4. „ „ 20/a	kg	0.10	vrednost	5	
5. „ „ 25/b	„	0.50	„	5	
6. „ „ 25/c	„	3.—	„	5	
7. „ „ 25/č	„	15.—	„	5	
8. „ „ 27/a	„	0.10	„	1	
9. „ „ 27/b	„	0.20	„	1	
10. „ „ 27/c	„	0.30	„	1	
11. „ „ 27/č	„	0.50	„	1	
12. „ „ 28/a	„	0.20	„	1	
13. „ „ 28/b	„	1.—	„	1	
14. „ „ 28/c	„	4.—	„	2	
15. „ „ 28/č	„	5.—	„	3	
16. „ „ 29/e	„	3.—	„	4	
17. „ „ 30/a	„	2.—	„	3	
18. „ „ 30/c	„	1.—	„	1	
19. „ „ 30/č	„	20.—	„	1	
20. „ „ 31/a	„	1.—	„	0.5	
21. „ „ 31/b	„	0.50	„	0.5	
22. „ „ 33/b	„	20.—	„	20	
23. „ „ 34/b	„	5.—	„	2	
24. „ „ 34/c	„	2.—	„	2	
25. „ „ 37/a	„	0.20	„	3	
26. „ „ 37/b	„	1.—	„	3	
27. „ „ 39/a	„	0.20	„	1	
28. „ „ 39/b	„	1.—	„	2	
29. „ „ 40/b	„	20.—	„	3	
30. „ „ 41/c	„	1.—	„	1	
31. „ „ 41/č	„	5.—	„	6	
32. „ „ 45/a	„	10.—	„	8	
33. „ „ 45/b	„	30.—	„	8	
34. „ „ 46/a	„	2.—	„	1	
35. „ „ 46/b	„	5.—	„	2	
36. „ „ 47/c	„	20.—	„	10	
37. „ „ 48/a	„	6.—	„	6	
38. „ „ 48/b	„	20.—	„	6	
39. „ „ 48/c	„	1.—	„	1	
40. „ „ 48/č	„	1.50	„	1	
41. „ „ 51/a	„	2.—	„	1	
42. „ „ 51/b	„	1.—	„	1	
43. „ „ 51/c	„	0.30	„	1	
44. „ „ 51/č	„	0.05	„	1	
45. „ „ 52/a	„	5.—	„	10	
46. „ „ 52/b	„	10.—	„	10	
47. „ „ 52/c	„	15.—	„	10	
48. „ „ 52/č	„	20.—	„	10	
49. „ „ 52/d	„	35.—	„	10	
50. „ „ 52/e	„	15.—	„	6	
51. „ „ 59/a	„	1.—	„	1	
52. „ „ 59/b	„	0.20	„	1	
53. „ „ 60/a	„	0.10	„	1	
54. „ „ 60/b	„	0.30	„	1	
55. „ „ 60/c	„	0.50	„	1	
56. „ „ 60/č	„	0.60	„	1	
57. „ „ 60/d	„	0.20	„	1	
58. „ „ 60/e	„	1.—	„	1	
59. „ „ 61/a	„	0.50	„	1	
60. „ „ 61/b	„	1.—	„	1	
61. „ „ 63/b	„	5.—	„	6	
62. „ „ 63/č	komao	15.—	„	5	
63. „ „ 63/d	„	7.—	„	2	
64. Tarifna št. 54 se črta.					
65. Točki 1.a) in b) pripomb k tarifi za mestno trošarino se črtata.					

Spremembe tarife za mestno trošarino po tem odloku veljajo od dne 1. avgusta 1947.

Glavno mesto Ljubljana dne 23. julija 1947.

Tajnik IO MLO:
Pleško Srečko l. r.

Za predsednika
podpredsednik:
Maček Leopold l. r.

Odobreno z veljavnostjo dne 1. avgusta 1947.

Ljubljana dne 26. julija 1947.
Št. 312101/152—1947.

Minister za finance LRS:
Zoran Polič l. r.

180.

Na podlagi svojega odloka T št. 982/47 z dne 19. julija 1947 predpisuje mestni ljudski odbor za glavno mesto Ljubljano

odredbo o pobiranju mestne trošarine

1. člen

Predmeti, ki se potrošijo v glavnem mestu Ljubljani in so navedeni v zadevni tarifi mestne trošarine, so zavezani plačilu mestne trošarine. Ta se mora zanje plačevati, bodisi da se predmeti uvažajo v mesto ali pa da se izdelajo ali pridelajo v mestu ali kakor koli dajo v promet v mestu. Te predmete imenujemo trošarinske predmete. Za trošarinsko območje se šteje ozemlje glavnega mesta Ljubljane.

2. člen

Mestno trošarino mora plačevati vsakdo, ki prejme ali kot prejemnik uvozi trošarinsko blago zaradi potrošnje na ozemlju glavnega mesta Ljubljane in vsi proizvajalci na mestnem področju.

3. člen

Obveznost plačila mestne trošarine nastane:

1. za trošarinske predmete, ki so v prostih skladiščih, ko se iz njih dajo v potrošnjo na mestnem ozemlju;
2. za trošarinske predmete v založnih kletih, ko se odnesejo iz založne kleti zaradi potrošnje na mestnem ozemlju;
3. za trošarinske predmete, izdelane ali pridelane na mestnem ozemlju, ko se dajo v promet zaradi potrošnje;
4. za trošarinske predmete, ki jih uvozijo ali prejmejo trgovska in prehrabena podjetja, ko jih uvozijo ali prejmejo zaradi prodaje potrošnikom;
5. za trošarinske predmete, ki jih uvozijo ali prejmejo druge fizične in pravne osebe, ko jih uvozijo ali prejmejo zaradi potrošnje.

4. člen

Mestno trošarino je plačevati v rokih in kraju kakor sledi:

1. V roku 5 dni po poteku vsakih 10 dni:
 - a) lastniki prostih skladišč za trošarinske predmete, izdane zaradi prodaje ali potrošnje,

b) lastniki založnih kletj za alkoholne pijače, odnesene iz založne kleti zaradi prodaje ali potrošnje,

c) proizvajalci predmetov, zavezanih mestni trošarini, ki so po 10. členu uredbe o davku od prometa proizvodov dolžni voditi poslovne knjige, za predmete, dane v promet,

č) trgovska in prehrabena podjetja za uvožene ali drugače prejete nezatrošarinjene predmete.

2. Proizvajalci predmetov, zavezanih mestni trošarini, ki po 11. členu uredbe o davku od prometa proizvodov niso dolžni voditi poslovnih knjig, morajo plačevati mestno trošarino v roku 5 dni po poteku vsakega meseca.

3. Drugi zavezanci mestne trošarine plačujejo mestno trošarino v roku 3 dni po uvozu ali prejemu trošarinskih predmetov.

4. Ne glede na prednje določbe pa je treba vselej plačevati mestno trošarino na alkoholne pijače, če niso te postavljene v prosta skladišča ali založne kleti, že v roku 24 ur po izvršenem uvozu, kolikor poverjenik za finance izvršilnega odbora mestnega ljudskega odbora na posebno prošnjo ne določi drugače.

Plačilo mestne trošarine je v primerih iz 1., 2. in 4. točke izvršiti pri rajonskem ljudskem odboru oziroma krajevnem ljudskem odboru, pristojnem po sedežu podjetja oziroma prebivališču davčnega zavezanca, dočim morejo zavezanci iz 3. točke plačevati mestno trošarino pri najbližjem rajonskem ljudskem odboru oziroma krajevnem ljudskem odboru.

5. člen

Glede oprostitve od plačila mestne trošarine veljajo določbe 4. člena uredbe vlade LRS o trošarini z dne 13. maja 1947.

Poleg tega je oproščen mestne trošarine vnos vina ali mošta do 5 litrov, žganja do dveh litrov in vseh življenjskih potrebščin, ki jih prinaša prebivalstvo in niso namenjene prodaji.

6. člen

Zato, da se olajša trgovina na mestnem ozemlju, se smejo ustanovljati prosta skladišča.

Prosta skladišča se delijo:

1. prosta skladišča samo za alkoholne pijače (založne kleti),
2. prosta skladišča za alkoholne pijače in druge trošarinske predmete.

7. člen

Dovoljenja za prosta skladišča predmetov, ki so podvrženi mestni trošarini, izdaja izvršilni odbor mestnega ljudskega odbora na pismeno prošnjo stranke, ob pogojih, ki jih smatra v vsakem posameznem primeru za potrebne, da se zavarujejo koristi mestnega ljudskega odbora. Osebe, ki imajo dovoljenja za davčna shranjevališča, smejo ta shranjevališča uporabljati tudi za predmete, podvržene mestni trošarini.

8. člen

Prosto skladišče se sme odvzeti:

1. če je bil lastnik kaznovan po tej odredbi zaradi davčne zatajitve,
2. če preneha kateri koli pogoj, s katerim je bilo prosto skladišče podeljeno,

3. če se v roku 1 leta ob pregledu skladišča ugotovi presežek ali nedovoljeni primanjkljaj blaga v prostem skladišču.

O odvzemu prostih skladišč sklepa izvršilni odbor mestnega ljudskega odbora.

9. člen

Finančni organi smejo vstopiti v vsa prosta skladišča vsak čas med poslovnimi urami skladišča.

Finančnim organom je dovoljeno vsak čas med poslovnimi urami popisovati zalogo trošarinskih predmetov v prostih skladiščih, vendar pa zmeraj vpričo lastnika ali njegovega pooblaščenca.

10. člen

Konec vsakega meseca je lastnik prostega skladišča dolžan javiti svojemu rajonskemu ljudskemu odboru oziroma krajevnemu ljudskemu odboru promet v prosto skladišče sprejetih in izdanih količin trošarinskih predmetov.

11. člen

Lastnikom prostih skladišč se priznata vsušek in kalo po predpisih, ki veljajo za davek od prometa proizvodov. Kolikor za posamezne predmete uredba o davku od prometa proizvodov ne predvideva vsuška ali kala, prizna izvršilni odbor mestnega ljudskega odbora vsušek ali kalo s posebnim sklepom.

12. člen

Vsak državljan kakor tudi vsa državna in zasebna podjetja, ustanove in uradi so dolžni na poziv pristojnih finančnih organov dati potrebne podatke glede mestni trošarinj zavezanih predmetov.

Pooblaščenim finančnim organom imajo pravico zaradi ugotovitve višine in plačila mestne trošarine preizkusiti poslovne knjige in listine ter pregledati poslovne prostore in druge naprave.

13. člen

Izvršilni odbor mestnega ljudskega odbora sme na prošnjo ljubljanskih proizvajalcev določiti tudi pavšalno plačevanje trošarine. Proizvajalec pa je tudi v takem primeru dolžan sporočiti svojemu rajonskemu ljudskemu odboru oziroma krajevnemu ljudskemu odboru uvoz in porabo surovin ter polizdelkov in prodajo izdelkov. Pavšal se plačuje mesečno vnaprej.

14. člen

Glede kaznovanja davčne zatajitve in davčnih nerednosti veljajo smiselno določbe 39. do 44. člena zakona o davkih.

15. člen

Glede zastaranja pravice do odmere mestne trošarine, izrekanja kazni, pravice do izterjanja mestne trošarine in kazni, glede povračila preveč ali pomotoma plačane mestne trošarine kakor tudi plačila obresti za nepravočasno plačano mestno trošarino je smiselno uporabljati predpise 45. do 47. člena zakona o davkih in 45. do 46. člena uredbe vlade FLRJ o davku od dohodka.

16. člen

Zoper vsako prvostopno odločbo, izdano po tej odredbi, je dopustna pritožba v roku 30 dni po obvestitvi na ministrstvo za finance LRS.

Pritožbo je treba vložiti pri prvostopnem oblastvu. Vložitev pritožbe ne zadrži izterjanja mestne trošarine.

17. člen

Lastniki prostih skladišč, ki jim je bilo prosto skladišče podeljeno po prejšnjih predpisih, morajo v roku dveh mesecev, ko stopi ta odredba v veljavo, predložiti dosedanja dovoljenja o prostih skladiščih, kolikor niso izdana od ministrstva za finance LRS, v zamensko za nova in svoje poslovanje urediti po predpisih te odredbe.

18. člen

V sporih glede uporabe posameznih določb te odredbe, kakor tudi pri pomanjkanju potrebnih določb za izvrševanje finančne službe in kontrol daje obvezna pojasnila in navodila izvršilni odbor mestnega ljudskega odbora.

19. člen

Vsa trošarinska kazniva dejanja, izvršena pred uveljavljenjem te odredbe, se obravnavajo po prej veljavni predpisih.

20. člen

Vse ugodnosti, izdane po prej veljavni predpisih, se ukinjajo, kolikor niso v skladu s to odredbo.

21. člen

Ta odredba dobi veljavo dne 20. julija 1947. Istega dne preneha veljati uredba o mestni trošarini iz leta 1946.

Glavno mesto Ljubljana dne 19. julija 1947.

Tajnik MLO:
Pleško Srečko l. r.

Predsednik IO MLO:
Albreht Fran l. r.

Pregled »Uradnega lista FLRJ«

Št. 60 z dne 18. julija 1947:

442. Odločba o enotnih prodajnih cenah na debelo za pšenico, pšenično moko in zdrob v gospodarskem letu 1947/48, veljavni za vso Federativno ljudsko republiko Jugoslavijo.
443. Navodilo o ugodnosti članov enotnih sindikatov Jugoslavije med letnim dopustom.
444. Odredba o ukinitvi stalnega finančnega nadzorstva pri državnih gospodarskih podjetjih.
445. Odredba, kako je treba ravnati s plemenitimi kovinami in izdelki iz teh kovin, ki jih iz katerega koli razloga hranijo državni organi.

Št. 61 z dne 22. julija 1947:

446. Ukaz o ustanovitvi ministrstva za elektrogospodarstvo FLRJ.
447. Pravilnik o spremembi in dopolnitvi pravilnika o povračilu stroškov za službena potovanja in selitve zveznih uslužbencev, uslužbencev zveznih prometnih in drugih samostojnih ustanov ter vseh njegovih sprememb in dopolnitev.